

Afsætning Sted. Kutterne, i alle Tilfælde de Kuttere, jeg taler om, er omtrent udelukkende henviste til Rødspættefiskeri med Hjemmemarkedet for Øje, og Hjemmemarkedet kan i de allerfleste Tilfælde ikke yde Fiskerne nogen nævneværdig Fortjeneste. Fiskerne betænker sig derfor paa at gaa ud selv i godt Fiskevejr. De store Havfiskeriselskabers Saga er for længst ude. Nu sælges der glat væk Kuttere til $\frac{1}{3}$ af den Pris, hvortil de var købte. Andre lægger op og stiller sig afventende. Hvis Forholdene ikke bedres, enten ved at Driftsudgifterne bringes ned, eller ved at der skabes bedre Eksportforhold, vil særdeles mange Fiskeres Eksistens være truet. Jeg beder den højtærede Landbrugsminister om at tage disse triste Kendsgerninger under den mest alvorlige Overvejelse, om det dog ikke vil være muligt at bøde paa dem.

Maa jeg i denne Forbindelse omtale Havnen ved Bangsbostrand. Denne lille Havn, der kun er tænkt som Baadehavn for de lokale Jollefiskere, har Fiskerne selv betalt. De har selv betalt, hvad den hidtil har kostet, og Arbejdskraften har for en meget stor Del været ganske gratis. For 7 000 Kr. har de bygget en søndre Læmole, som omtrent er færdig, og nu er de begyndt paa en nordre Læmole, men i et Aarstid standsede Arbejdet, fordi man truede med Sagsanlæg i Anledning af, at Fiskerne til Havnen havde benyttet Sten, som virkelig ikke kunde finde bedre Anvendelse andetsteds. For øvrigt tror jeg, at Aktionen nu er indstillet — den vilde heller ikke have været klædelig. Fra Hjørring Amt er der meddelt Kommunen Approbation paa et Laan, stort 4 000 Kr., til Havnen, og Fiskerne mener, at de med disse Penge nogenlunde vil kunne fuldføre den. De fornødne Sten er købt paa Landet. Man havde haabet paa en Støtte fra Statens Side til dette Arbejde. Den lille Havn ved Bangsbostrand konkurrerer ikke med den store Statshavn ved Frederikshavn. Fiskerne i Bangsbostrand har i Menneskealder fisket fra Strandens Kaase, de har ikke benyttet, benytter ikke og vil ikke benytte Statshavnen ved Frederikshavn, dertil er Vejen for lang. Man havde, som sagt, haabet paa Hjælp fra Statens Side. I Stedet derfor mødtes man med Trusler om Retsforfølgelse. Maa jeg tillade mig at spørge den højtærede Trafikminister, om en beskeden Hjælp til dette saare nyttige lille Anlæg vil være ganske udelukket. Fiskerne i Bangsbostrand har ikke

godt Raad. Jeg synes, at de, efter at de har anvendt for dem store Penge paa Anlægget og har udført meget ulønnet eller slet betalt Arbejde, fortjener, at Staten hjælper dem i den sidste Ende. I alle Tilfælde maa jeg bestemt forvente, at Staten, naar Havnen om et Aarstid er færdig, vil bekoste Uddybningen. Kravene til Uddybning gaar ikke videre end til at dække det lokale Fiskeris Behov. Der er, som nævnt, ikke Tale om at paaføre Statshavnen i Frederikshavn nogen Konkurrence. Jeg mener i alle Tilfælde, at Fiskerne i Bangsbostrand fortjener denne Hjælp fra Statens Side.

Ved Finanslovbehandlingen i Fjor kom jeg udførligt ind paa Forholdene ved Statshavnen i Frederikshavn. Jeg paaviste, hvorledes Kutterfiskeriet, som der før væsentlig blev drevet som Snurrevaadsfiskeri, men som nu, særlig om Vinteren, hovedsagelig drives ved Trawl, kræver større Kajplads, og hvorledes den Kajplads, der er disponibel for Frederikshavns Fiskere og for de svenske Fiskere, som i stort Antal søger Havnen, er ganske utilstrækkelig. Der blev i sin Tid paa Finansloven vedtaget en samlet Bevilling paa 450 000 Kr. baade til Udvidelse af Kajpladsen og til Opførelse af Pakboder, forsynede med Isrum. Af de 450 000 Kr. blev der for Finansaaret 1918—19 som første Bidrag bevilget 50 000 Kr., men disse 50 000 Kr. blev ikke anvendt. Man antog, at 100 000 Kr. vilde komme til Udbetaling for det følgende Finansaar, men hidtil er der saa godt som intet foretaget af den planlagte Udvidelse af Fiskerihavnen i Havnens østre Del. Der er kun bygget et Par Fiskehuse, medens Udførelsen af den haardt tiltrængte Kajudvidelse og de øvrige Anlæg stadig forhales. Man har skudt sig ind under, at det var vanskeligt at fremskaffe brugeligt Materiale, og at Krigstilstanden i det hele taget lagde Hindringer i Vejen. Men denne Undskyldning gælder jo nu ikke mere. Vil den højtærede Trafikminister oplyse mig om, hvad der er Aarsagen til Forhalelsen, og vil den højtærede Minister love mig, at man nu mere energisk vil tage fat paa dette Arbejde, der har den største Betydning for Byen Frederikshavn og for Frederikshavns Fiskere?

Mon Autoriteterne i det hele taget har Øjet tilstrækkeligt aabent for, hvilke Fremtidsmuligheder der knytter sig til Byen Frederikshavn? Naar en Gang Spørgsmaalet om Luftpoststruter maa løses, frembyder Frederikshavn fortrinlige Be-